

EN VANDRINGSLÅT

Hurtigt i marschtakt

Text och musik Felix Körling

I. Nu gröns - kar det i bac - kar - na och sol på him - len står och
stic - ker oss i nac - kar - na och sä - ger: Det är vår! Nu
re - des bloms - ter - säng - ar - na och lär - kan står i skyn och
dril - lar ö - ver äng - ar - na och björ - kens gröns - ka ly - ser, ja.
ly - ser i sko - gens mör - ka bryn, i sko - gens mör - ka bryn.

1. Nu grönskar det i backarna
och sol på himlen står
och sticker oss i nackarna
och säger: Det är vår!
Nu redes blomstersängarna
och lärkan står i skyn
och drillar över ängarna
och björkens grönska lyser,
ja, lyser i skogens mörka bryn,
i skogens mörka bryn.

2. Nu vandra vi på stigarna
och vägen blir ej lång,
vi äro icke tigarna,
vi stämma upp vår sång.
Den klingar över fjällarna,
den klingar över dal,
den svarar oss från hållarna
och ljuder som ett eko,
ett eko i skogens pelarsal.
i skogens pelarsal.